

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614209585
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4614209585.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o pôvodne maloletú B. V., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov: matky B. J., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/X, D. a otca D. Gubu, nar. XX.X.XXXX, bytom D., I. XXXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19. apríla 2017 č.k. 11P/321/2014-250, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e s tým**, že otec je povinný počnúť právoplatnosťou tohto rozsudku poukazovať bežné aj zameškané výživné k rukám B. V. nar. XX.X.XXXX. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal otca D. V., nar. XX.X.XXXX prispievať zvýšeným výživným na mal. B. V., nar. XX.X.XXXX sumou 250 eur mesačne s účinnosťou od 1.9.2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zameškané výživné za čas od 1.9.2014 do 30.4.2017 v sume 4800 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Týmto rozsudkom došlo k zmene rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoP 55/2012 zo dňa 13.12.2012 v časti výšky vyživovacej povinnosti otca na mal. dieťa. Súd tiež zaviazal D. V. nar. XX.X.XXXX uhradiť trovy štátu v sume 465,98 eura na účet Okresného súdu v Topoľčanoch do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1 -5, § 75 ods. 1,2, § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, § 155 ods. 1,2,3 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho mal preukázané, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti je dôvodný. Zmena pomerov od posledného rozhodnutia spočívala predovšetkým v tom, že mal. Marcela nastúpila vyšší stupeň školskej dochádzky a to strednú školu v Topoľčanoch, s čím sú prirodzene spojené zvýšené náklady rodiča spojené predovšetkým s jednorazovými vstupnými poplatkami na strednú školu, ako aj jednorazovým nákupom školských pomôcok, resp. oblečenia, ktoré skutočnosti sú objektívneho charakteru a nemusia byť ani podrobne preukazované v rámci konania. Ďalšou závažnou skutočnosťou je pribudnutie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu na strane matky a súčasne na strane matky došlo k podstatnému poklesu príjmovej zložky, nakoľko aktuálne je poberateľkou rodičovského príspevku a to v sume 203,20 eura. V čase poslednej úpravy výživného pracovala ako ošetrovatelka, kde jej denný plat bol 80 eur a pracovala dva týždne v mesiaci. K závažnej zmene pomerov však došlo aj na strane otca, nakoľko tento pracuje vo veľkej S., kde dosahuje mesačný príjem 1.787,34 libier, čo je 2115,34 eura, pričom v čase poslednej úpravy výživného pracoval s priemerným mesačným zárobkom 520 eur, čo je podstatný nárast v príjmovej zložke na strane otca. Pokiaľ aj otec uviedol, že má výdavky na ubytovanie v sume 100 libier, 83 libier

mesačne daň zo smetí a 10 libier týždenne na elektriku, stále po odpočítaní týchto položiek má otec dostatočne vysoký príjem na to, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť v sume 250 eur mesačne s účinnosťou od 1.9.2014. Súd prvej inštancie sa v zmysle uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7 CoP/22/2016 zo dňa 29.9.2016 bol povinný zaoberať či matka zo svojho príjmu s ohľadom na sumu životného minima a majetkové pomery, môže určitou sumou prispievať na výživu maloletého dieťaťa, kde bolo potrebné zároveň zohľadniť okruh vyživovacej povinnosti matky. Bolo preukázané, že matka vzhľadom k tomu, že jej pribudla vyživovacia povinnosť k ďalšiemu maloletému dieťaťu a poberá iba sumu 203,20 eur ako rodičovský príspevok, nemôže sa v žiadnom rozsahu podieľať na výžive maloletej B. a preto výživu maloletej B.y musí zabezpečiť otec primeranou sumou, v tomto prípade vzhľadom na jej psychofyzický vek a náklady v sume 250 eur mesačne. Súd prvej inštancie upravil účinnosť zmeny pomerov od 1.9.2014, t.j. v súlade s návrhom matky, nakoľko bolo preukázané, že k zmenám pomerov došlo práve od tohto okamihu, t.j. nástupom maloletej na vyšší stupeň školskej dochádzky, pričom v tomto čase už matka mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. dieťaťu, dosahovala nižší príjem a otec maloletej v tomto čase zase dosahoval vyšší príjem. Súd zároveň rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 1.9.2014 do 3.4.2017, ktoré je v sume 4800 eur ($250-100=150 \times 32=4800$), ktoré zameškané výživné súd povolil otcovi splácať v splátkach po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že otec v predmetnom konaní predložil súdu tesne pred vyhlásením rozsudku ďalšie písomné doklady v anglickom jazyku, ktoré napriek výzve nepreložil do jazyka slovenského, a ktoré majú osvedčovať, že aktuálne nastúpil u nového zamestnávateľa, kde jeho príjem vzhľadom aj na čiastočne skrátený týždenný pracovný čas by mal byť nižší o 200 libier než doposiaľ dosahoval. Súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ by súd prekladal tieto listiny, opätovne by došlo k ďalšiemu odročeniu pojednávania na dlhšiu dobu, pričom táto skutočnosť, že otec bude dosahovať nižší príjem cca o 200 libier stále poukazuje na možnosť a schopnosť otca prispievať na výživné vo výške, ktorú súd určil. Súd mal veľmi presne špecifikovaný príjem otca z posledného obdobia. Ďalší príjem mzdy, ktorý by výrazne ovplyvnil priemerne dosiahnutú mzdu za posledné obdobie otec nedoložil a vzhľadom na krátky čas, ktorý je u nového zamestnávateľa ani objektívne doložiť nemohol. Súd tiež zaviazal otca uhradiť trovy štátu v sume 465,98 eur, nakoľko v konaní predložil listinné dôkazy, ktoré boli v anglickom jazyku a zároveň ho vyzval na preloženie týchto listín, avšak otec preklad týchto listín, ktoré boli predmetom dokazovania nezabezpečil. Preto súd zabezpečil preklad týchto listín tak, že do konania pribral prekladateľku Mgr. Alenu Mišovychovú, ktorej súd priznal odmenu 363,12 eur a sumu 99,60 eur za tento preklad, a preto zaviazal otca maloletej uhradiť tieto finančné prostriedky na účet Okresného súdu v Topoľčanoch.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej. V odvolaní namietal, že na základe predložených dokladov o príjmoch a výdavkoch je zrejmé, že sumu 350 eur mesačne nie je schopný platiť. Uviedol, že súd prvej inštancie prihliadal iba na výdavky spojené s bývaním a na ostatné nutné výdavky neprihliadol. Poukázal na to, že od 19.3.2017 došlo u neho k zmene zamestnania a tým aj k poklesu príjmov, a to nie o 200 libier mesačne, ale približne o sumu 500 libier, na čo súd neprihliadol. Na základe uvedeného navrhol, aby ho súd zaviazal prispievať na mal. B. sumou 150 eur mesačne a zameškané výživné umožnil otcovi splácať v splátkach po 50 eur mesačne.

4. K odvolaniu otca maloletej sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá poukázala na to, že jeho podpis je falošný a nezhoduje sa s podpismi otca na iných dokumentoch. Je tiež zarážajúce, že odvolanie bolo podané osobne na podateľni súdu, pričom otec sa dlhodobo zdržiava v Anglicku.

5. Otec k vyjadreniu matky vo svojom písomnom podaní uviedol, že sa podpísal inak, nakoľko aj v práci sa musí podpisovať čitateľne a nie podpisom, ktorý používa. Následne odvolanie odovzdal kamarátovi, ktorý cestoval na Slovensko a tento ho podal na podateľni v Topoľčanoch. Žiadal svoje odvolanie postúpiť Krajskému súdu v Nitre.

6. V priebehu odvolacieho konania pôvodne maloletá B. nadobudla plnoletosť, preto jej odvolací súd zaslal napadnutý rozsudok ako aj odvolanie otca na vyjadrenie. V písomnom vyjadrení uviedla, že súhlasí s napadnutým rozsudkom a žiada odvolací súd, aby tomuto rozsudku vyhovel.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ a § 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, bez prejednania veci na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdiť.

8. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Predmetom konania bol návrh matky podaný súdu dňa 14.11.2014 na zvýšenie vyživovacej povinnosti z dôvodu, že posledná úprava výživného sa uskutočnila rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoP/55/2012, kde bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 100 eur mesačne. Matka maloletej poukázala v návrhu na to, že maloletá v čase podania návrhu navštevovala 1. ročník na V. v D., s čím súviseli zvýšené náklady na zabezpečovanie školských, hygienických a iných potrieb. K zmene pomerov došlo aj na strane matky, ktorá je na materskej dovolenke a pribudla jej vyživovacia povinnosť aj maloletému W., nar. XX.X.XXXX. Matka dôvodila aj tým, že otec maloletej pracuje takmer rok v X. a o dcéru nejaví žiaden záujem, preto žiadala, aby bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletú na sumu 250 eur mesačne s účinnosťou od 1.9.2014. V čase rozhodovania odvolacieho súdu pôvodne maloletá B. nadobudla plnoletosť.

11. Súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 11P/321/2014-88 zo dňa 9. júna 2015 tak, že zaviazal otca maloletého dieťaťa prispievať zvýšeným výživným na maloleté dieťa sumou 180 eur mesačne s účinnosťou od 1.9.2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zameškané výživné za čas od 1.9.2014 do 31.5.2015 v sume 720 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7CoP/22/2016-121 zo dňa 29.9.2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení poukázal najmä na to, že súd prvej inštancie vykonal na pojednávaní konanom dňa 09.06.2015 dokazovanie oboznámením obsahu listín založených na č.l. 78, 79 a na č.l.47 až 50, pričom ide o listiny vyhotovené v anglickom jazyku. Z obsahu spisu ale nevyplýva, že by listinné dôkazy predložené otcom maloletého dieťaťa, ktorými preukazuje výšku svojho príjmu, boli preložené do štátneho jazyka. Pokiaľ súd nezabezpečil preklad týchto listín do štátneho jazyka, nemohol ich v úradnom (štátnom) jazyku prečítať (oboznámiť ich obsah) a tak správne vykonať dôkaz listinou. Vykonanie dokazovania prečítaním listín v cudzom jazyku zákon neumožňuje. Keďže súd prvej inštancie takto nepostupoval a listiny napísané v cudzom jazyku, ktorými vykonal dokazovanie predstavujú rozhodujúci listinný dôkaz preukazujúci výšku zárobku otca, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

12. V ďalšom konaní súd prvej inštancie doplnil dokazovanie okrem iného aj oboznámením sa s preloženými listinnými dôkazmi predloženými otcom dieťaťa, a to najmä jeho potvrdenia o príjme a pracovné zmluvy. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že otec dieťaťa pracoval u zamestnávateľa S., kde zarábala 310 libier týždenne a kde má hodinovú mzdu 6,97 libry. E-mailom zo dňa 14.3.2017 otec súdu oznámil, že posledný pracovný pomer sa rozhodol ukončiť, nakoľko zamestnanci dostali informáciu, že majitelia sa rozhodli fabriku zatvoriť a keďže si nemôže dovoliť byť bez práce, našiel si novú prácu s nástupom od 19.3.2017. Pred posledným pojednávaním a zároveň rozhodnutím vo veci samej dňa 11.4.2017 súdu e-mailom oznámil, že sa nemôže zúčastniť pojednávania a zasiela pracovnú zmluvu, v ktorej nie je ukotvené, koľko má mzdu za hodinu. Za nočnú prácu má 9,60 libier na hodinu a za dennú 7,50 libier za hodinu, pracuje cez agentúru a jeho pracovný týždeň je 37,5 hodiny, prípadne menej. Odvolací súd dospel k tomu záveru, že súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z posledného známeho príjmu otca v zamestnaní, kde pracoval až do 18.3.2017, a ktorý príjem mal súd za preukázaný. Odvolaciu námietku otca, že v súčasnosti sa jeho príjem podstatne znížil (podľa vyjadrenia otca až o 500 libier mesačne) nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, nakoľko otec dieťaťa nepreukázal dôveryhodne aká je v súčasnosti jeho reálna mzda, preto súd prvej inštancie ani nemohol vychádzať z jednej predloženej výplatnej listiny. Navyše otcom predložené písomnosti opätovne neboli riadne preložené z anglického jazyka do jazyka slovenského a ako správne skonštatoval súd prvej inštancie, ich úradným prekladom zo strany súdu by došlo k ďalšiemu oddialeniu rozhodnutia veci samej. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že otec ako dôvod zmeny zamestnania uvádzal údajné zatvorenie fabriky, v ktorej pracoval. Toto svoje tvrdenie však žiadnym spôsobom nepreukázal, a preto zmenu zamestnania u povinného rodiča, ktorej dôsledkom je nižší príjem súd nemôže zohľadniť, kým nie je preukázaný skutočný dôvod tejto zmeny.

13. K ďalšej námietke otca dieťaťa spočívajúcej v tom, že súd prvej inštancie nezohľadnil všetky jeho výdavky, odvolací súd uvádza, že v konaní sa zohľadňujú najmä nevyhnutné výdavky rodiča, ako napr. náklady na bývanie, stravu, vyživovacie povinnosti, to znamená, že nie všetky výdavky, ktoré rodič opíše sa musia zohľadniť, nakoľko práve vyživovacia povinnosť rodiča na dieťa je prvoradá a má prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami. Súd prvej inštancie správne zohľadnil najmä náklady na bývanie,

stravu, prípadne cestovanie za prácou, avšak pri príjme otca 1 236 libier mesačne, je dostatočný priestor na to, aby sa otec podieľal na výžive dcéry sumou 250 eur mesačne obzvlášť za situácie, keď matka dieťaťa je na rodičovskej dovolenke a poberá len rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur a nemôže sa v riadnej miere podieľať finančne na výžive dcéry. Keďže matka sa však o dcéru osobne stará v jej prípade je do príspevku na výživu dcéry zahrnutá predovšetkým osobná starostlivosť, ktorá nie je zanedbateľná. Podľa názoru odvolacieho súdu výživné vo výške 250 eur bude predstavovať dostatočnú sumu na zabezpečenie všetkých potrieb dieťaťa a bude zodpovedať aj zásade rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. V ďalšom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie týkajúci sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k dcére B. určenia zročného výživného, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Súd prvej inštancie zároveň v napadnutom rozhodnutí správne určil zameškané výživné za čas od 1.9.2014 do 30.4.2017 v sume 4800 eur, ktoré povolil otcovi splácať v splátkach po 100 eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky. Keďže v priebehu odvolacieho konania pôvodne maloletá B. V. nadobudla plnoletosť, odvolací súd rozhodol, že otec je povinný počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku poukazovať bežné aj zameškané výživné k rukám dcéry B. V..

15. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách štátu, keď zaviazal otca D. V. uhradiť trovy štátu v sume 465,98 eur (súdom priznaná odmena súdnej znalkyni), nakoľko v konaní predložil listiny preukazujúce jeho príjem, ktoré boli v anglickom jazyku a otec napriek výzve súdu preklad týchto listín, ktoré boli predmetom dokazovania, nezabezpečil. Náklady spočívajúce v odmene prekladateľa za tento preklad z anglického jazyka je povinný uhradiť otec na účet súdu prvej inštancie.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

(Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).